

На новых рэйках працы.

— Якое канкрэтнае кіраўніцтва патрэбна. — Вопыт вытворчага вечару Слуцкай ячэйкі саўгандслужачых. — Як уплываюць на друку Рэзін распаўсюджвае кніжкі сярод вясковай моладзі.

Пановаму, пажывому.

Мы не перастаем казаць аб пераходзе на новыя рэйкі працы, аб ажыўленні нашай працы, аб канкрэтным кіраўніцтве, аб перадачы вопыту. Ці ёсць у нас ужо дастатковы ў гэтай галіне? Вопыт працы некаторых нашых буйнейшых арганізацый дазваляе нам гэта.

Перш за ўсё хлаліцы дабіліся канкрэтнага плану працы, беспаўнамоцнага «уважліва», «правесці» і г. д. Плану бюро ячэйкі сталі стракацца словамі: «Тапершыня Іванова абвештае пра і да п'ятніцы скончыць абследаванне вучняў на прадаж вывучэння таго, насколькі халіце інструменту і ці ня робяць майстры пераходы да выданы поўнага інструменту».

Амаль што ва ўсіх ячэйках зроблены кантрольныя спіскі, дзе рэгулярна ўносяцца запісы аб працы ячэйкі, што выкарыстоўваецца, і што не, а калі ня выкарыстоўваецца, чаму. Стараючыся канкрэтным планам працы, кантроль над працай, ячэйкі прынілі да вынікаў, што праца стала дапамагаць бюро ячэйкі і сакратару працаваць, укажваючы ім, што праца зроблена, яе зроблена, і як ня праца зроблена. Для гэтай мэты на некаторых ячэйках штодзённа склікаюцца таварыскі нарады актыўна ў іх, хто цікавіцца працай ячэйкі. На гэтых нарадах ня толькі тавары-

скі крытыкуюць сакратара за працу, але і ўказваюць яму, як лепш правесці тое ці іншае мерапрыемства, якіх хлаліцы праца прыцягнуць да гэтай справы, якое забяспечыць пытаньне праца абавязанні аноў і г. д.

Нарэшце ячэйкі павялі рахуночку біз-літаснага барацьбы з дражнімі дакладчы-камі. Іх, як правіла, ня сталі пусчаць у ячэйкі, пры чым ячэйкі пытаюцца адна ў другую аб тым ці іншым дакладчыку. Напрыклад, дакладчык Патроў, таго-та раёну выступіў у мінулым тыдню, у та-кой-та ячэйцы, і дражня падрыхтаваўшыся к дакладу, на зноў знішчыў паходу к хлаліцы, сакратар другой ячэйкі, на лкой тае. Патроў на гэтым тыдню праца будзе рабіць даклад, выдзе з дакладчыкам гутарку, аб чым гаварыць з хлаліцамі, што яраа боліх хваліць хлаліцу.

І нарэшце, апошняе, аб чым праца расказвае і што праца мараль усім на-шым ячэйкам, — гэта арганізацыя сувязі з беспартыйнымі і масай сяброў саюзу.

Мы расказалі толькі аб некалькіх прыкладах працы камітату і бюро ячэйкі на новым, на жывому, боліх канкрэтным. Гэты вопыт праца перадаць і ўжываць у сабе ўсім нашым арганізацыям.

Н. С.

Выярэдніцтва па кваліфікацыі.

Хто лепш: піша протоколы, ліча на шчотах, друкуе на машынах, разьбірае вінтоўку.

(На вытворчым вечары Слуцкай ячэйкі саўгандслужачых).

У трох папках адміністрацыйнага аддзела ўсталяваны камсамольскія ячэйкі саўгандслужачых. Пастрой у сабраўшыся больш ахлаліцы, чым ахлаліца. У чым справа?

Скляп ячэйкі арганізуе вытворчы вечар дзе будзе праводзіцца кваліфікацыя камсамольскіх-служачых.

І вось вечар пачаўся. Абіраючыся вядомымі: 1) Напісаць протыма маскоўку, на якім дзе саравадзку эканомію ахлаліца, дзе дзе саравадзку, пастурава на працу на Мінскай 3) Машыністам надрукаваць паперу аб тым, каб адпаведна органы прынілі хлаліцы на камандны курс. 4) Хто хлаліца будзе лічыць на шчотах. 5) Хто доніх ахлаліца ў вінтоўку.

Закорчваючы іды хлаліцы заскрыліся перыма, усемаілілі каб абстаць справа ў эканомікацыі, ячэйкі МОНУ.

Машыніст паворачваўся.

— Што гэта за сымбаль машыны? Я ё ёй не вядома.

— Нам наліжана друкаваць гатовыя па-перкі, а не складаць іх саміх.

Нарэшце адна рэчыва пакаваць пры-кал. Села друкаваць. Згуртаваліся навокал хлаліцы. Эканомікацы. Чутым рэшкі.

Першы машыніст. Яна хоча каб выхо-дзіла чым доніх, а выходзе—падарот. Лодыне надрукавала.

На карабельным сьвяце падшэфніка

Лінкор „Парыская Комуна“ з гонарам нясе сваё імя

На балтыцкім вазале

Раніца 18-га сакавіка... Дзень адпа-чынку... Ленінград адпачывае, толькі ка-мініцы, што зайняты са-во прымі вяр-талы гораду, чырвоныя сьцягамі сьцяга-юць і праводзяць трамвайныя вагоны.

На Балтыцкім вазале Ленінград у-спаткаліся дэлегацыі ад Бабруйскай ор-ганізацыі, Слуцкай, Аршанскай, Рэчыцкай і Барысаўскай. Мяская дэлегацыя выехала з Ленінграду ў Кранштат па пару дзён-рапей.

На пароне чутым выкрыкі:

— Бабруйск, давайце ўсе ў аднім во-гоні!

— Дзень!

Бабруйская дэлегацыя сямлі многа-людная 65 чалавек—самая дружная і вы-сшая.

Усеаіса. Чорнамаз рабочы хлаліца з Бабруйскага лесаліснага заводу сьмеліца:

— Слуцкая дэлегацыя пасіла ўсе свае граматы!

— Галдзі, каб твая у цаласці да-скала.

У другой палове вагону, пад рытміч-ным водзіцкі сталымі валес галава Баб-руйскай дэлегацыі Яшка Ізанаў—чытае новы зборнік Зошчанкі. Уважліва саўхаем, каб нотым дружна пасмеліца.

Арменбаум. Сталіца «вылезайка». Бабруйскім гаспадар і іацына Бабруйскай дэлегацыі—песню ўжо напалі падвады, н як вылезлі ўсе ў вагону, даў агад:

— Садзісь, братва, па чатыры чалаве-кі і галдзі!

7 верст да Кранштату

Падвод наезднікі вышываліся па

сонным, шчыльна ўкрытым тоўстым лідам Фінскім вазіне. Роўняцька бегуць са-спі. Падрыхтаваць зацягваюць «а ў верасны месці».

Кожны дэлегат піяна ўгалавляецца на-перад, правізію вачыма Кранштат і Ліды Фінляндзі, што цяжэюцца на паўночным нахале.

Чырвонаяфэты з «Парыскай Ко-муны», што прыхаў у Ленінград спат-каліся дэлегацыі, тлумачыць нам: «Летам, калі ідзе ў плаванне, доніх з палубы Фінляндзі відаць як на долі».

Нерд Кранштатам пазналі і пашлі, бо на санках далей ісяга ехалі—голад-зяма. ДУУ правярыла прапускі і мы на-кіраваліся па бізліюных вудіцах Кран-штату на паўдзінны яго бок, дзе ўзгуг-ляма і сталі наш падшэфнік.

У назематах і кубрынах

Падыходзім да лінкару. Усе шукаюць вачыма на палубе выстраеных у роўняч-кіх шэрагі чырвонаяфэты. Уплываюцца 3-й роты па шэфству хлаліца:—

чаву гэта маракі на вышлі сьцягавыя Бе-ларускіх і Ленінградскіх таварышоў? Ак-сваліся, што каманды лінкару вывалялі на палубу роўна ў 11 гадзін, як і было ўмоўлена, а дэлегацыі прыхаўлі ў 12 гадзін.

— «Пачакай, таварышчэ дзяжурны старшынца, і размыліся. Мы ніколі ня позыліся і не жадаем, каб другія паз-ніліся».

Сходзім на улабранаў Бакані і сьця-гамі трапе на палубе лінкару. Калі ку-рыльшні (дзесьці такіх спецыяльных бух-на на палубе) сьцягавалі нас маракі кам-самольцы і адліч аюць:—1-7-11-12-17-20.

Першая рота, прынямай гасцеі!

X—sl.

Кніжку ў гушчы моладзі.

Уплываюць на друку Ро-зін, паказаў першы прыклад (Талочым, Аршанскай ахлаліцы).

Распаўсюджванне кніжак—адно з ме-рапрыемстваў у барацьбе з хаўганствам і п'янствам, у арганізацыі добрага адпа-чынку моладзі.

Аб распаўсюджванні кніжак гавары-ліся ў нас шмат: гаварыліся аб гэтым на на-радзе актыўна, ставіліся пытаньне на нара-дзе месцачковых уплываюцца на друку, і на АПА калегіі райкому.

Покуль што ва распаўсюджванні кніжак узяўся адні толькі ўплываюцца на друку Гарбароўскай ячэйкі таа. РОЗІН.

Ён вылісвае кніжкі наўсюды, ён біра-з сабой кніжкі пытаньнямі, доніх збі-раецца моладзь. За кароткі тэрмін ён распаў-сюдзіў каля 40 кніжак. Каб усе маглі па-купаць РОЗІН выбірае таннія кніжкі, ад-пачуе іх у крадзі.

Моладзь боліх усяго цікавіцца ком-самольскімі, піонерскімі і палітычнымі (Трахапану—«Комсамольскім навікам», Калесніцаў—«Аб Комсамоле», «УКН Юныя піонеры» Камнеў—«Дзень і яго партыя» і г. д.).

У хуткім часе мы склікаем конфэрэн-цыю моладзі чытачоў бібліятэкі. Таксама ў нас вылісана арганізацыя бібліятэчнай кавісіі з прадстаўнікоў ячэйкі і АПА рай-кому.

Міхась Зак.

Слабы настаўнік —слабая праца

(Менск. 2-х гадовыя беларускія падкурсы)

Асаблівую адсталасць на ўсіх комса-мольскіх праца адзначаюць—гэта па грама-дзянаўстве. Курсанты жаліцца, што драж-ная настаўніца і гэта прада. Непадом-чаву не прыслалі выкладчыка на нашы курсы.

У занятках па некаторых прадметах пераважае яшчэ і тое, што ліды на-вочных прыклад. З гэтай прычыны вы-кладацтва, напрыклад, фізікі, дзе абсо-лутна мала карысці.

Вачачы, што гэтыя недахопы неляга-вышываць, курсанты, асабліва комсамоль-цы, пасля вакацыяў шчыра ўзлісва за-лучаю. Цілер можна адзначыць відальчын-зарст акадэмічнай паспяховасці.

Хоць цяжка, вядома, пачуцца, але можна сказаць, што яны вылаўцы добра падрыхтаванымі настаўнікамі.

Юрка В.

Мы стаім на парозе лета.

(Да ўсебеларускай нарады працаўнікоў фізкультуры)

У фізкультурным руху зараз аскава-выбулеца неадпаведнасць паміж формамі кіраўніцтва, зьместам працы і запатрабаван-нямі маса фізкультурнікаў. Гэта падцяв-ражаецца цэлым шэрагам адмоўных моман-таў у фізкультурным руху, бо павольны тэм-п росту за лік рабочай і сялянскай моладзі, слабая самадзейнасць унутры гуртоў, ад-сутнасць высоўвання радыных фізкультур-нікаў на грамадскую фізкультурную працу на глядзячы на іменны з боку фізкультур-нікаў. Слабое развіццё масавых форм пра-цы і, нарэшце, недастатковы ўдзел заціка-леных арганізацый у працы па фізкультуры зьмяшчаюцца зьніжэння гэтых неадпаведнасцяў.

Для таго, каб выжыць гэтыя недахопы, праца:

Узмацніць працу па ўдзягненню рабочай і сялянскай моладзі ў гурткі фізкультуры, вылучаючы іх запатрабаванні і зацікав-насць, прытасаванні да іх зьместу ўсёй фізкультурнай працы.

Ажыўляць працу гуртоў, сармваючы па-вышэнню самадзейнасці гуртоўцаў шля-хам пастаюні пытаньняў фізкультурна на абававаранне самых фізкультурнікаў.

Ажыўляць працу бюро гуртоў. Акрамя таго, праца прыцягвае радыных фізкультурнікаў да кіраўніцтва фізкультурнай працы, уцягваючы апошніх у практычную працу саветаў фізкультуры.

Фізкультурнікі апра-імунца і хочучь праліць сваю актыўнасць ня толькі ў фіз-культурных прэнтываюцца і спаборніцтвах, але і ў арганізацыйнай працы і кіраўніцтве фізкультурным рухам. Каданьне і актыў-

насць фізкультурнікаў праца як бы там было вынарыстоўваць у матах ваглыблен-нашай працы.

Мы стаім на парозе лета. Гэты час т-заўсёды,спрыяе шырокаму развіццю культуры як у горадзе, так і ў вёсцы.

Гэта лета нам праца вынарыстаць шырокага развіцця масавых форм фізку-турнай працы: масавыя выступленні, эка-спі, спаборніцтва і г. д. Гэта ўжо не ажыўляючы момантаў у працу гуртоў культуры і павольныя матам популяр-цыі фізкультуры сярод працоўных. По-летам павінна быць вынарыстана ў м-працоўвання фізкультуры ў вёсцы: арга-нізацыя гуртоў у вёсцы, культываванне г-наў сярод сялянскай моладзі і г. д.

З сьцені любаві ўся праца будзе се-сена на сьвяжым паветру, базумоўна, зьмест працы гуртоў уагугу напалішч-ным самым цікавасць да фізкультуры ў-міца.

Усе гэтыя пытаньні патрабуюць, нлі-дасканалай прапрацоўкі і сьвелечасовай пад-тоўкі ўсіх кіруючых фізкультурна арга-нізацый. АКСМБ і ВКСМБ аналлі на 28-навіна г. г. усебеларускую нараду на-мольскіх працаўнікоў па фізкультуры.

Гэтым пытаньні павінны будучь мець правільнае вырашэнне. Гэтым сьмем-забісцьчым правільнае развіццё фіз-турнага руху ў Беларусі на бліжэйшы Народа павінна вылучыць усе гэтыя п-тычныя пытаньні фізкультурнай працы-лета.

А. Лёв.

Комсамалец у процівагазе

У ячэйцы ТСА Авіахіму моладзь набыва-вайсковыя веды.

Праца ячэек ТСА Авіахіму ў вёсцы

Агульная задача.

Першай задачай, якая стаіць перад ячэйкамі ТСА Авіахіму, праца лічыць прапагандыскую працу. Неабходна павес-ці шырокую кампанію па растлумачэнню сярод селянства тых задач, якія ставіць перад сабою таварыства і неабходнасць для селянства ўдзягненіца ў справе абароны Саюзу. Гэтая праца можа быць пра-ведзена ў выглядзе дакладаў па рэсінх а-зыхах і беспартыйных канфэрэнцыях, на агульных сходках той ці іншай вёскі, а таксама нліхам наладжыванні адкрытых сходкаў ячэек ТСА Авіахіму з шырокім удзягненнем.

Наша прапагандыская пра-ца павінна быць строга прадуманай і ў-важана з мясцовай партыйнай і комса-мольскай арганізацыяй. У выніку аргатацыі і папулярнацыі таварыства неабходна імкнунца да ўдзягнення сяліні ў сьбры ТСА Авіахім.

Праца ваенных гуртоў

Праца ваенных гуртоў павінна з-группавана пры дапрывічых пунктах там дзе іх няма, — пры хатах-чытаць. Неабходна дабіцца праз органы селян-скай хаты-чытальні перыядычнай літ-турнай выліскі для ваенных гуртоў у-важана газэты «Красноармейская Пра-орган Позітыраўніцтва Беларускай і-скавой Ахлаліцы (Смаленск) і часопісі «К-новарэсцы» орган ПУР.

Да справы кіраўніцтва гурткамі н-ходна прыняць камсамольскі запаву. Т-зьявляюцца з агульным саветам ТСА х-х-х, нліччэ атрымалі неабходна і-заванні на пытаньні неабходна пра-гра ваенных гуртоў. Асаблівую увагу пелі-ца зьвярнуць на павінаюцца ўсіх вы-даў спорту, а таксама, дзе ва ўм-нескі будзе магчымым—на ажыўле-працы стражковых гуртоў.

Больш так ня будзе.

(Прапойск, «Магілёўшчына»).

Два гады як арганізавалася ў нас ячэй-ка Авіахіму, але нешта праца не ўнесь-час маршала. Ня было нічога сходу, ні пасаджэння, ні заняткаў. Вачачы, што так далей быць не магчыма, пачалі ўсе сьбры ячэйкі думаць аб тым, як усе-ж такі валадзіць не. Падкрэпілі крыху кі-раўнікоў, падпалі некаторых сьбры а-чэйкі і праца ў апошнім часе пачала валадзьяцца. Кіраўнікі сталі самімі ак-тыўнымі таварышамі. За кароткі час ужо было праведзена 4 заняткі і некаль-

кі збораў шпер ужо ячэйка ТСА ахін.

Пасля даклада і практычных за-каў на зборах ячэйкі моладзь добра-смілася з значэннем гэтага тавары-і многія ўступілі ў ячэйку ТСА Авіах-Цілер ужо налічваецца каля 85-лазек, у той час, як раней было 25.

Праца спадзяюцца, што праца ў-лейшым пойдзе наліжым тэмпам.

Молат

Працай ячэйкі зацікавілі моладзь

(Гор. Лепель, Барысаўшчына)

На агульным сходзе нашай ячэйкі быў пастаўлены даклад аб значэнні ТСА Авіа-хіму, пасля чаго склілі арганізацыйнае бюро. Не адкалываючы ў доўгую скрын-ку ано ўзялася за працу.

Пасля сходу адразу запісалася 12 чалавек, з якімі і распачалі працу. Ужо было праведзена некалькі заняткаў. Ад-наго разу праводзіў гутарку ваенны та-варыш, нотым была валадзьяна стрэльба праціналь у цэль.

Працай нашай ячэйкі зацікавіліся ня толькі комсамольцы, але і беспартыйна-

моладзь, гэта відаць нават з росту дн-Ужо запісалася ў сьбры ячэйкі 20-лазек.

Значную дапамогу працы нашай я-кі робяць вайсковыя комсамольцы, і-прыходзіць да нас, праводзяць зан-гутаркі, паладжваюць стрэльбу і г-Дронна тое, што заняты праводзяць-дэве гадзіны дню з прычыны чаго н-торыя сьбры ячэйкі ня маюць магчыма-прэсутнічаць.

М. Міцкевіч

У комсамоле 5-й роты.

Навуцце дні, бегуць без затрымкі, твая гадына»,—чырвонаяфэты адпа-нак.

Спачатку заняты па спецыяльнась-ці, а нотым заняты гуртавымі і палі-выхаванчым.

Валтузімся мы, маракі, як вавёрка ў-коле, цым дзень. Грысьм граніт навуці ўсё павяржэнь, усе мацней.

«Ванька, та Ванька, ты што ро-біш?»

— Ды вось капіталы падраджу?

— Якія капіталы?

— Ну папоў, не перашкаджай!.. По-літэкамонію выконвай! Зраўнавай!

— Ну, а а мараніам буду жаліцца.

— Што?

— Ды марскую практыку, кажу, кан-чаць буду.

У 17 гадзін 30 хвілін адбой... «Мер-

А. КУРЦІК.